

دل نوشته ارسطوی

«پایتخت» برای

خشایار الوند

گزارش

مدیرهای نمایشی انتخاب شدند

مدیر کل هنرهای نمایشی طی احکامی جداگانه مدیر «کانون نمایش‌های آیینی و سنتی»، مدیر «داره برنامه‌های تئاتر» و سرپرست «موربین‌الملل» این اداره کل را منصوب کرد.

شهرام کر می طی احکامی جداگانه علی‌اصغر راسخ‌نور را به‌عنوان مدیر «کانون نمایش‌های آیینی و سنتی»، محسن امیری را به مدیریت «داره برنامه‌های تئاتر» و رقیبه و کیلی آذر را به‌عنوان سرپرست «موربین‌الملل» منصوب کرد.

در بخشی از متن حکم علی‌اصغر راسخ‌نور آمده است: «داره» کل هنرهای نمایشی در راستای اهداف کلان فرهنگی و هنری و برای نیل به هویت بومی و ملی و ضرورت توسعه تئاتر در برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری، توجه جدی به نمایش ایرانی را یکی از ضرورت‌های مهم و اثرگذار دانسته و برای فعالیت موثر در این موضوع اهمیت ویژه قائل خواهد بود.» علی‌اصغر راسخ‌نور بازیگر، کارگردان و مدرس تئاتر است که در سابقه او علاوه بر فعالیت‌های مختلف هنری، عناوینی چون مشاور مدیر کل هنرهای نمایشی، کارشناس مسئول هماهنگی تئاتر استان‌ها و مدیر اداره برنامه‌های تئاتر وجود دارد. او جایگزین داوودفتحعلی‌بیگی در مدیریت کانون نمایش‌های آیینی و سنتی شده است. در تقدیرنامه ویژه مدیر کل هنرهای نمایشی از سال‌ها فعالیت موثر استاد فتحعلی‌بیگی برای بر عهده‌داشتن مسئولیت کانون نمایش‌های آیینی و سنتی تقدیر شده است. بخشی از حکم محسن امیری به این شرح است: «در دوره جدید فعالیت «داره» برنامه‌های تئاتر» ضرورت دارد ضمن توجه به ساخت‌وساز ساختمان قدیمی افتتاح این مکان به‌عنوان یکی از مراکز موثر تئاتر، در حوزه کانون‌های تخصصی، تحقیق، پژوهش، آموزش و به‌خصوص نمایشنامه‌نویسی به‌عنوان یک‌بخش بنیادی و پرگزاری رویدادهای نمایشی، نقش آن مجموعه بیش از گذشته تعریف و اجرا شود.» در بخشی از حکم شهرام کر می برای انتصاب رقیبه و کیلی آذر آمده است: «هنر نمایش در ایران اسلامی به مدت تلاش هنرمندان و حمایت و توجه متولیان فرهنگی و هنری، بسیار فراتر از مرزها را تجربه کرده و اینک‌نیاز است باستری برای معرفی قابلیت‌های ارزشمندان آن ایجاد شود. اهمیت و حساسیت ارتباطات بین‌المللی به ویژه در حوزه هنر و در شکل خاص، تئاتر بر کسی پوشیده نیست. معرفی توان و قابلیت‌های ارزشمند نمایش ایران به جهانیان و برقراری ارتباط سازنده برای تبادل تجربیات و دستاوردهای هنری با سایر کشورهای می‌بایست سرنوچه برنامه‌ها و فعالیت‌های حوزه بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی باشد.» رقیبه و کیلی آذر فارغ‌التحصیل زبان انگلیسی است که در سابقه او بیش از دو دهه فعالیت در زمینه امور بین‌الملل هنرهای نمایشی وجود دارد. او به‌عنوان کارشناس مسئول امور بین‌الملل در بیشتر رویدادهای بین‌الملل و جشنواره‌های تئاتر مشارکت داشته است. رقیبه و کیلی آذر جانشین دکتر سعید اسدی و به‌عنوان سرپرست «امور بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی» منصوب شد. شهرام کر می در تقدیرنامه‌ای از فعالیت و مدیریت دکتر سعید اسدی در طول بر عهده‌داشتن مسئولیت امور بین‌الملل تشکر کرده است.

خبر آخر

محسن تنابنده: هیچ وقت از مهران احدی دلخور نبوده و نیستم

محسن تنابنده تاکید کرد هیچ‌وقت از مهران احدی به خاطر قطع همکاری با «پایتخت» دلخور نبوده‌و نیست که همکاری با این بازیگر در فیلم «قسم» موبدین حرف است.

محسن تنابنده، نویسنده و کارگردان سینما و تلویزیون، درخصوص موج گسترده سینمای کمدی طی سال‌های اخیر گفت: «ساس سینمای ایران هر مدتی با سه سال تغییر می‌کند. معمولاً فیلم‌ها هنری، آرتیستیک و اندیشمندانه در جشنواره‌ها شرکت می‌کنند و بعد از حضور موفق در جشنواره‌ها اکران می‌شوند.» وی در همین راستا ادامه داد: «از طرفی سینماداران و برخی دیگر می‌گویند که اینها فیلم‌هایی هستند که تماشاگر ندارد و مردم را سینما زده کرده است. بعد جریان فیلم کمدی شروع به تولید و ساخت می‌کند و به به همین دلیل تمامی سینما را آثار کمدی در بر می‌گیرد.» کارگردان فیلم «قسم» گفت: «بعد از این‌جریان و غلبه سینمای کمدی، برخی کارگردانان هنری می‌آیند و در اعتراض به اینکه سینمای کمدی از نظرشان باعث کاهش سطح فرهنگی شده است، شروع به تولید فیلم اجتماعی و هنری می‌کنند. این خرجه همواره در سینمای ایران وجود داشته است و هیچ گریزی از آن نیست.» وی درباره دلیل فاصله طولانی بین ساخت فیلم اول و دوم خود افزود: «دلیل اینکه فاصله ساخت فیلم اول و دوم کمی زیاد شد این بود که صبر کردم تا شرایط درستی ایجاد شود و قسه خوبی مطرح شود تا آن را بسازم.» تنابنده در مورد همکاری مجدد خود با مهران احدی خاطرنشان کرد: «من هیچ وقت از مهران احدی دلخور نبوده و نیستم و همه‌ان طوره که دیدید در فیلم «قسم» هم همکاری کردیم. آن زمان در پایتخت ۴ از مهران دعوت به همکاری کردیم اما همزمان در فیلم نرگس آبیار به ایفای نقش می‌پرداخت و نتوانست با ما همکاری کند.»

۶

یک‌شنبه ۱۲ اسفند ۱۳۹۷ / شماره ۴۰۴۳

۳ مارس ۲۰۱۹ / ۲۵ جمادی‌الثانی ۱۴۴۰

احمدمهران فره، بازیگر نقش ارسطور در سریال «پایتخت» باانتشار یک پست اینستاگرامی، در سوگ خشایار الوند نوشت و تلویحا خبر داد ساخت فیلم «پایتخت ۶» موقتا متوقف شده است. قرار بود نوروز ۹۸، فیلم ۹۰ دقیقه‌ای «پایتخت ۶» پخش شود؛ پروژهای که ادامه تولید آن با مرگ ناگهانی خشایار الوند، نویسنده متن، در حاله‌ای از ابهام قرار گرفته‌است. اینک، احمدمهران، بازیگر نقش ارسطور در سریال «پایتخت»، باانتشار عکسی از میز خالی خشایار الوند، به‌طور تلویحی خبر داده‌است در شرایط فعلی، ساخت این فیلم ۹۰ دقیقه‌ای شدنی نیست.
مهران فرو نوشته‌است: «قول داده بودی قصه‌و تموم کنی، تمومش نکردی و رفتی پس ما هم نمی‌سازیم. حداقل تو این روزهای ابری نه، چرا که بارون میاد و یاد تو چشم‌امونو خیس می‌کنه، آدم‌تا هوای صاف می‌خندن و می‌خندونن، شاید بعدا وقتی هوای دلمون صاف‌شده‌ای یاد گاری، آخرین یادگار تو ساختیم، خشایار عزیز ما رو ببخش نمی‌تونیم.»

قطب‌الدین صادقی مطرح کرد:

تئاتر پر شده از رقص و آواز و شوخی‌های جنسی!

قطب‌الدین صادقی می‌گوید: «طبقه کارگر جایی در تئاتر امروز ما ندارد چون هم هنرمند و هم قشر مرفه نوکسهای که امروز مخاطب اصلی تئاتر ما شده دنبال تفتن و سرگرمی است نه تماشای مسائل اجتماعی.»

طبقه کارگر بخش گسترده‌ای از جامعه هر کشوری را تشکیل می‌دهد اما آیا کارگران به همان میزان سهمی در هنر و به‌خصوص در تئاتر دارند؟ تئاترهایی که در ایران مسائل اجتماعی را دستمایه پرداخت نمایشی خود قرار داده‌اند، برای نمایاندن مشکلات و سبک زندگی کارگران چه کرده‌اند؟ اینها سوالاتی است که از قطب‌الدین صادقی (مدرس دانشگاه و کارگردان تئاتر) پرسیده‌ایم تا به درک روشن‌تری از تصویر طبقه کارگر در آینده تئاتر دست پیدا کنیم.

چنین طبقه‌ای به‌عنوان تماشاچی نه در تئاتر وجود داشته و نه تأثیری در تئاترهای کارگری و کم و کیف آن دارد اما درباره پرداخت نمایشی با موضوع کارگران باید بگوییم طبقه کارگر مفهوم سیاسی دارد. اینکه کارگر به‌عنوان یک طبقه سیاسی مخاطب قرار بگیرد پیشتر کار نهادهایی است که وابسته به تفکر چپ هستند یعنی هم به مطالبات سسندیکایی و هم به مطالبات طبقاتی می‌پردازد و این موضوع البته در تئاتر ما خیلی کم است. یاد

واقع چنین چیزی اصلا وجود ندارد. البته اولیاه پیروزی انقلاب اسلامی وجود داشت اما به سرعت جمع شد برای اینکه نظام جمهوری اسلامی هیچ نزدیکی‌ای با تفکر سوسیالیسم نداد؛ نه در تعریف نه در ساختار و نه در اهداف اقتصادی و سیاسی. پس از آن کارگران شانس حضور در موضوعه تئاتر را نداشتند و کمتر به آنها پرداخته شده است. البته

گاه‌گاهی به‌عنوان مظلوم مورد توجه قرار گرفته‌اند؛ مثلاً در آثار اکبر رادی یا دیگران. اما همین مباحث حد مسائل انسانی‌شان مطرح شده نه اینکه به‌عنوان یک طبقه بررسی شده باشند. ما در این زمینه بسیار فقیر هستیم.

کارگران که گاهی به‌عنوان مظلومان مورد توجه قرار گرفته‌اند؛ مثلاً در آثار اکبر رادی یا دیگران. اما همین مباحث هم در حد مسائل انسانی‌شان مطرح شده نه اینکه

به‌عنوان یک طبقه بررسی شده باشند. فقری که از آن یاد می‌کنید برمی‌گردد به اینکه ادبیات نمایشی و نمایشنامه‌هایمان هم در این زمینه کم کار بوده‌اند؟

نه، در دهه ۴۰ و حتی دهه ۵۰ (چه پیش و چه پس از پیروزی انقلاب) هم بوده اما از دهه ۶۰ به بعد با مسائل جنگ و به‌خصوص بعد از دوره اصلاحات وجه غالب تئاتر ما تولید نمایشنامه‌های اصلاحات و سبک و چه به شکل کارهای قرنی شبه‌خارجی و سبک‌گرا و چه به شکل کارهای قرنی شبه‌خارجی بوده‌اند. هر چند اروپا در زمینه‌هایی، در جهت راست و فاشیست‌های اروپا که گرایش‌های چپ بسیار وسیع شد، نویسندگان و کارگردانان بزرگی یا به عرصه حیات اجتماعی گذاشتند و سبک‌های فوق‌العاده‌ای به وجود آمد ولی به مرور همه اینها فروکش کرد. در کشورهای دیگر هم خبری از حضور قشر کارگر در تئاتر نیست برای اینکه همه به طرف بورژوازی می‌روند و این دوره انقلاب را از طبقه کارگر گرفته‌است. الان یک کارگر اروپایی از یک مهندس جهان سوم خوشبخت‌تر است. انقلاب کند که چه به دست بیارود؟ مفهوم انقلاب طبقاتی چپ سقوط کرده است. اصلا

توأم با تفتن برای پولدارهای بی‌مسئله شد. امروز به هر کدام از سالن‌های تئاتر که سرسبزیند، آثاری را می‌بینید که آترکسیون هستند؛ یعنی پراز رقص و آواز و شوخی‌های عمدتا جنسی و فقط برای اینکه تماشاگر بخندد؛ آن تماشاگری که از قشر پولدار و نوکسهای است که منتقد نیست بلکه شرایط موجود به سود اوست و به او امکانات و رفاه و مقام داده است. در نتیجه این تماشاگر می‌آید و سطح تفتن و سرگرم‌کنندگی تئاتر را تقویت می‌کند.

رواقع هم تولیدکنندگان تئاتر ما برای اینکه پول در بیاورند به فکر تفتن هستند و هم افراد مرفه جامعه دنبال سرگرم‌شدن هستند و در نتیجه کارگر و مشکلات او هیچ جایی در تئاتر امروز ما ندارد. یعنی مخاطب ندارد چون مردم حوصله این مسائل را ندارند.

فکر می‌کنید کدام‌یک زمینه‌ساز رشد دیگری بوده؟ اینکه مخاطب حوصله دیدن تئاتر با مسائل اجتماعی و کارگری را ندارد یا اینکه هنرمندان از این قضیه دور شده‌است؟ جامعه عوض شده. جامعه یک بورژوازی تولید کرده و یک قشر نوکیسه پولدار به وجود آمده است؛ به‌خصوص بعد از دوره اصلاحات که دوره اوجش الان است. این قشر پول را برای تفریح و تفتن و سرگرم‌شدن خرج می‌کند نه برای مسائل اقتصادی و سیاسی و اجتماعی. مگر هنرمند ما فرشته است؟ او هم جزء همین جامعه است؛ نه زیاد کتاب می‌خواند، نه متفکر است و نه تحصیلات عالی دارد. تمام تلاشش این است که زودتر وارد این تئاتر تجاری مخرّف شود. بنابراین اغلب کارهایی محتوا، بی‌سروته، گنگ و در فاصله ۱۰۰ کیلومتری از جامعه و اقتصاد ایران هستند. یک چیز تقلبی و جعلی؛ چه به شکل این کمدی‌های جلف و سبک و چه به شکل کارهای قرنی شبه‌خارجی

به‌اندکس که در این دوره‌های کم‌چین آثاری در جهان به‌وجود می‌آید که انقلاب کند و به یاری طبقه کارگر و با اتکا به ایدئولوژی و زحمت او بیاید. حالا آثاری را بیشتر می‌بینیم که انتقادی‌اند اما بیشتر نمایش‌هایی که نوشته می‌شود در حوزه بحران‌های عاطفی و روابط زوجین است یا فوکش روایت تا‌نوکی‌های فریادست با جامعه. اما انقلاب‌ها در رنج‌های طبقه کارگر و ایدئولوژی‌های آنچنانی در تئاتر دیگر تمام‌شده نیست.

در همان دوره‌ای که چنین آثاری در جهان نوشته و اجرا می‌شد مثلا همان پرشت که از آن یاد کردید، مخاطب این آثار خود کارگران هم بودند؟

بله، تشکیلاتی به وجود آورده بودند که با طبقه کارگر در ارتباط باشد. مثلا در فرانسه از طریق سیستم دسترن‌الیزاسیون این کار را می‌کردند که همان سیاست عدم تمرکز و بردن تئاتر به تمام نقاط فرانسه بود. از جمله در تمام حومه‌های کارگری پاریس تئاتر اجرا می‌شد و کارگردانان بزرگ و گروه‌های خوب به آنجا می‌رفتند تا تئاتر را بین توده‌های مردم و طبقه کارگر رونق و گسترش دهند و خیلی هم موفق شدند و مخاطبان زیادی داشتند. اما درباره همه‌شان به مرور رنگ باختند و موضوعاتشان را عوض کردند. دیگران شور انقلابی و ایدئولوژی طبقه کارگر از تئاتر رخت بر پر بسته است و وجود ندارد. آرمان‌گرایی انقلابی دیگر نیست.

چه چیزی به این مسئله دامن می‌زند؟ تنها چیزی که امروز رونق دارد آثار خنده‌دار، ملودرام‌های سطحی و وقایع خانوادگی است. کشمکش‌ها در درام از بُعد ایدئولوژی خارج کردند و فقط سرگرم می‌کنند. محتوای بهتر، پرچمدار اینها هم تلویزیون است. در تمام دنیا کار تلویزیون عوام‌پروری و عوام‌زدگی در هست. فرهنگ را تا حد یک سرگرمی دم دست و دورمی‌های مخرّف و حرف‌های بی‌سروته و گفتگوهای بی‌خاصیت که ذرهای نه به دانش شما اضافه می‌کند و نه عواطف‌تان را گسترش می‌دهد و نه آگاهی ایجاد می‌کند. تقلیل داده. تنها هدف این برنامه‌های بی‌خاصیت و سرگرم‌کننده وقت‌کشی است که اینها کتاب‌نخوانند مسائل جدی را دنبال کنند. **حالت گسترش است؟** بله، منتها ما اادی خارجی‌ها درمی‌آوریم اما با درجه ۱۸؛ یعنی خیلی زودتر. ما از روی آنها کپی می‌کنیم. برنامه‌سازان ما خلاقیت ندارند، فوکش یک پیام از یک نهاد و تشکیلات را در قسه می‌گنجانند که غیر مستقیم یک پیام سیاسی هم تبلیغ شود اما چیز دیگری ندارند.

معصومه ابتکار مطرح کرد:

حمایت از جشنواره تئاتر دانشگاهی

شده است.» دبیر جشنواره تئاتر دانشگاهی در رابطه با تشریح رویکردهای ویژه دوره بیست و دوم اشاره کرد: «قابتی کردن بعد بین‌الملل جشنواره با ایجاد بخش جدید «تئاتر دورنما» و حضور گروه‌های مختلف داخلی و خارجی در کنار هم از دیگر مباحثی بوده که در این دوره به آن توجه داشته‌ایم. امیدوارم ایجاد این فضای رقابتی ویژه تدارک دیده‌شده در این بخش جدید بتواند منجر به تشکیل گروه‌های مشترک تئاتری میان هنرمندان ایرانی و سایر کشورهای شرکت‌کننده شده و در نهایت منجر به تولید آثار مشترک شود.» معصومه ابتکار، معاون امور زنان و خانواده رئیس‌جمهور نیز در این دیدار ضمن قدردانی از تلاش‌های انجام گرفته در راستای برگزاری بیست و دومین جشنواره بین‌المللی تئاتر دانشگاهی، گفت: «سپار خوشحالم که مجموعه ستاد برگزاری جشنواره تئاتر دانشگاهی متشکل از دانشجویان رشته‌های مختلف، با علاقه و انگیزه فراوان سعی در برگزاری یک رویداد مهم بین‌المللی دارند.» وی با اشاره به سال‌های نوجوانی خود گفت: «از دوران نوجوانی به تئاتر علاقه‌مند بودم و خوب به خاطر دارم که چه در آن دوران و چه در دوران دانشجویی تلاش می‌کردم تا از نمایش‌های خوب دیدن کنم. تئاتر همچنان یکی از علاقه‌مندی‌های من است که هر گاه فرصت داشته باشم از آثار نمایشی روی صحنه دیدن می‌کنم. اکنون نیز بسیار خوشحالم

رهنگ‌وهنر

سیروس مقدم، کارگردان «پایتخت» تاکید کرد پس از گذشت خشایار الوند، عوامل این پروژه نیازمند وقت و زمان هستند تا خود را بازسازی کنند و کار را ادامه دهند. این کارگردان درباره فیلمنامه به جامانده از خشایار الوند گفت: «این متن، آخرین یادگار اوست و باید حفظ شود تا هر بار که مردم می‌بینند ششاد شوند و برایش فاتحه‌ای بخوانند. اما بدون حضور او، این کاری سخت است.» مقدم با یادآوری تصادف پوپک گلدره در جریان ساخت سریال «نرگس» در سال ۱۳۸۴ و به کما رفتن این بازیگر گفت: «زمانی که پوپک گلدره تصادف و پس از شش ماه فوت کرد، چون سریال «نرگس» ملودرام بود و قصه غم‌انگیزی داشت، ما یک ماه وقت و فرجه پیدا کردیم تا خود را بازیابی کنیم. امروز هم زمان لازم است تا گروه «پایتخت» خود را بازسازی کند. کار کمدی با روحیه‌ای که من امروز از بچه‌ها در دفتر دیدم، خیلی سخت است.»

خبر

چهره‌ای تازه برای قدیمی‌ترین تماشاخانه تهران

نمای تماشاخانه سنگلج در اسفند ۱۳۹۷ با در نظر گرفتن حفظ بافت نما و قدمت و جایگاه تاریخی ساختمان و ایجاد فضای جدیدی برای معرفی و تبلیغات نمایش‌ها بازسازی و مرمت شد.

در راستای تکمیل طرح توسعه و بازسازی تماشاخانه سنگلج، نمای این قدیمی‌ترین تالار فعال تئاتری در تهران، با مرمت سنگ‌ها و کاشی‌ها، نصب سیستم نورپردازی و تابلوهای تبلیغاتی، بازسازی سردر تماشاخانه و رنگ و تعمیر در ورودی توسط شهرداری منطقه ۱۲ تهران انجام شد.

ادامه روند تکمیل طرح توسعه و بازسازی تماشاخانه سنگلج در مدیریت جدید این تماشاخانه با تعویض صندلی‌های سالن و نصب سیستم اعلام حریق و به‌روز رسانی و بهسازی سیستم گرمایشی و سرمایشی در سال ۱۹۷ آغاز شده بود.

عشق ریحانه پارسا از بازی در کنار ژاله صامتی

ریحانه پارسا، بازیگر سریال «پدر» که این شب‌ها در کنسرت نمایش «هفت شهر عشق» روی صحنه می‌رود، عکسی از خود و ژاله صامتی را منتشر کرد.

کنسرت نمایش «هفت شهر عشق» چند شی می‌است که در تالار هتل اسپیناس تهران روی صحنه می‌رود. در این اثر به کارگردانی محمد حاتمی، گوهر خیراندیش، نسیم ادبی، ریحانه پارسا، سیما تیرانداز، حسین سلیمیانی، ژاله صامتی و شقایق فراهانی بازی می‌کنند.

ریحانه پارسا، عکسی از خود و ژاله صامتی را در پشت‌صحنه این نمایش در اینستاگرام به اشتراک گذاشت و نوشت: «شما یکی از بهترین اتفاقات این شب‌هایی، خدا حفظت کنه خانووم. چه عشقی می‌کنم هر شب کنار تک تکتون.»

ماجرای قدردانی بهروز وثوقی از کویتی پور چه بود؟

عزت‌الله ضرغامی می‌گوید که بهروز وثوقی پس از آنکه کویتی پور در یک برنامه اینترنتی از ممنوع‌الورد بودن این بازیگر گلایه کرده بود، با او تماس گرفته و او از قدردانی کرده است.

عزت‌الله ضرغامی، رئیس اسبق سازمان صداوسیما با انتشار تصویر و ویدئویی از گپ خودمانی‌اش با غلام کویتی‌پور در اینستاگرام، متنی را درباره او به اشتراک گذاشت.

او در بخشی از این متن با اشاره به قدردانی بهروز وثوقی از این ملاح و خواننده این‌طور نوشت: «وقتی بهروز وثوقی با او تماس می‌گیرد و از مردانگی و صفای او تشکر می‌کند، حاضر نیست عبارات و تعابیر متواضعانه او را خبری کند و از من هم می‌خواهد این‌کار را نکنم. به‌سه دلیل علاقه مشترک‌مان به «قیصر» و «زنابل بندری» و «حاج کاظم» حرف‌هایمان را بهتر می‌فهمیم با تقسیم بندی سیاسیون به «مرد و نامرد» کاملاً موافق است.»

کویتی‌پور دو سال پیش در برنامه اینترنتی «۳۵» با گلایه از ممنوع‌الورد بودن بهروز وثوقی گفته بود: «بهروز وثوقی چه گناهی کرده که باید پشت مرز ترکیه بایستد و پدر در حال احتضار را ببیند. کجای معرفت و فرهنگ ایرانی و اسلامی ما این اجازه را می‌دهد.»

مجید خراط‌ها پس از ماه‌ها تحمل بیماری کنسرت برگزار می‌کند

مجید خراط‌ها، خواننده پاپ کشور پس از ماه‌ها تحمل بیماری، چهار شبه روی صحنه می‌رود.

مجید خراط‌ها، خواننده پیاپ چندین ماه است که دچار کم‌سویی و سوزش چشم شده است. شدت این کم‌سویی چشم خراط‌ها به حدی است که تا چند هفته پیش، او فقط یک متر جلوتر از خود را می‌دید. حالا با طول درمانی که پزشک این خواننده برای او در نظر گرفته و همچنین مصرف دارو، کمی چشم‌راست این خواننده بهتر شده است. اما طبق اعلام پزشک، بیبایی خراط‌ها هیچ‌گاه به حالت اول باز نمی‌گردد.

اوضاع بیبایی خراط‌ها به قدری بهبود یافته که قرار است کنسرت برگزار کند؛ کنسرتی که تمام بلیت‌های آن فروخته شده است.

تازه‌ترین اقدام بازیگر جیمز باند به نفع خیریه

دنیل کریگ، بازیگر نقش جیمز باند در اقدامی خیریه، یک شب روی صحنه تئاتر می‌رود.

یک نمایش که فقط یک شب روی صحنه خواهد بود، با حضور دنیل کریگ و به قصد خیریه برگزار می‌شود. دنیل کریگ پیش‌تر در سال ۲۰۱۶ در کارگاه تئاتر نیویورک و خارج از بودایی یک شب در برابر دیوید اولیو روی صحنه رفته بود و در نمایش «ولتو» ظاهر شده بود که با اقبال بسیار منتقدان هم روبه‌رو شد.

اکتون او ۱۰ مارس در یک نمایش یک شبه به روحاونی نمایش «یک شماره» کاریل چرچیل می‌پردازد و یک بار دیگر با کارگردان نمایش «ولتو» یعنی سم گولد همراه می‌شود.

دبیر صفحه: امیر حسین صملی CultureAndArt@Roozannews.ir